

עפ"ג 4445/08 - תומר דננברג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

בפני כב' ס. הנשיאה, השופט אליו בינו 30 באוקטובר 2019
כב' השופטת גילת שלן עפ"ג 08-19 4445 דננברג נ' מדינת ישראל
כב' השופט יובל ליבדרו:
המערער:
תומר דננברג
נגד
מדינת ישראל
המשיבה:

פסק דין

טענות הסניגור, המתיחסות לאופן בו גזר הדין מושא הערעור כתוב, המקובלות על התביעה, מקובלות גם עליינו.

בاهקשר לכך אנו מוצאים לנכון להעיר מספר העורות, הנוגעות לתהיליך גיבוש גזר הדין, כפי שהוא משתקף בנוסח גזר הדין של בית המשפט קמא, הנראות בעינינו מהותיות וחוויות נוספות.

גזר הדין מציג, בסדר המתויר להלן, את "הר艰苦", את "תסaurus שירות המבחן", ואת "טייעוני הצדדים". לאחר מכן, תחת הכותרת "מדיניות העונשה הנוגנת", בית המשפט סוקר מספר גזר דין בעבורות איוומים והטרדה באמצעות מתון בזק,omid אחר כך באים הדברים הבאים-

"לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נع בין צו של"צ בהיקף של מינימום 100 שעות ועד 12 חודשים מסר בפועל, שיכול וירצוץ בדרך של עבודות שירות..."

בהמשך, לאחר קביעת בית המשפט שמידת הפגיעה של מעשי המערער בערכיהם המוגנים הינה ברף הבינו, באה האמרה "אי לכך, גזר דין ניתן ברף הבינו של המתחם".

לאחר ההחלטה הנוגעת למידת הפגיעה של מעשי המערער בערכיהם המוגנים וההחלטה הנוגעת לסוגיות אי הרשותה, בית המשפט כותב "במה שך למפורט לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים...".

האופן בו כתוב גזר דין והקשרים שבית המשפט עושה בין נתונים שונים בדרך לקביעת גזר דין, מעלים את הצורך לשוב ולרענן את מושגי היסוד הנוגעים להבנית שיקול הדעת השיפוטי בעונשה, תוך הדגשת חשיבות ההנחה של המרכיבים המרכזיים בתהיליך גיבוש גזר דין.

במבט עיל, סוג העונש ומידתו צריכים להתאים לחומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ולמידת אשמו של הנאשם. תהיליך גיבוש גזר דין מורכב מקביעת מתחם העונש ההולם וקבעת העונש המתאים לנאשם - בדרך כלל בתוך מתחם העונש ההולם, ובנסיבות מסוימים תוך חrigga ממנו לקולא או לחומרה.

מתחם העונש ההולם מושפע מחומרת מעשה העבירה בנסיבותיו וממידת אשמו של הנאשם, ולשם קביעתו יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות ביצועו

העבירה.

המתאר אך נתונים אמפיריים בנוגע לעונשים המקבילים בעבירה מסוימת.

ביסוס מתחם העונש הולם על המרכיב של מדיניות הענישה הנהוגת, בלבד - כעולה מניסוח גזר הדין - הינו דבר שני מיסודה וכן גם, אף ביתר שאת, הקשר היישר שבית המשפט עשה בין רף הפגיעה בערכיהם המוגנים לرف הענישה בתוך מחוקק בעוועש הפלות.

העלאה על הכתב של נימוקי עיקרי גזר הדין, מתבקשת מלהיות ידועות והוא אף חובה פורמללית הקבועה בסעיף 40 י' לחוק העונשין, המחייב בין היתר פירוט נימוק של גזירת העונש המתאים לנ羞ם והנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה שבהן התחשב לצורך גזירת העונש. כאן, בית המשפט לא כתב כל נימוק בנוגע לעונש שקבע לערער ולנסיבות שבהן התחשב.

דברים אלו אינם עניינים של צורה בלבד, הם נוגעים ליליבת תהליכי גיבוש גזר הדין. החשיבות הנודעת להם גדולה, ויש לקיים מראוי, הן בשל תורמתם לעשיית הצדק במובנה הרחב והן בשל חשיבותם לחיזוק האמון במערכת המשפט.

מעין בגור הדין אין לדעת מה היו הנזונים והשיקולים שהביאו את בית המשפט לקבוע את מתחמי העונש ואת העונש שקבע, ובנסיבות אלה קשה להתייחס לתוכאת גור דין ולהעבירה תחת שפט הביקורת הערורית.

אננו מורים איפוא על ביטול גזר הדין ועל החזרת התקין לבית המשפט כמו על מנת שישוב וישמע את טיעוני הצדדים לעונש וישוב וישקול את מלאו השיקולים הנוגעים לעניין, כולל האפשרות לקבל תסוקיר של שירות המבחן, ואחרי כך יתואם גזר דין חדש, כראות עיבון.

המציאות תעביר את פסק הדיון למצוינות בית משפט השלום אילית.

נitan והודיע היום א' חשוון תש"פ,
30/10/2019 במעמד הנוכחים.

אליהו ביטון, סגן בשיאת הגילת שלו, שופט יובל ליבדרו, שופט